

Nr 188

Av herrar **Kristiansson** och **Mossberger**, *angående ytterkuvert till äktamakeförsändelse.*

(Lika lydande med motion nr 221 i Andra kammaren)

Lagen om val till riksdagen innehåller i paragraferna 62—64 detaljerade och ovillkorliga föreskrifter om hur det skall förfaras vid röstning medelst äktamakeförsändelse. I ett avseende föreligger här dock enligt vårt förmenande en ofullständighet som både principiellt och praktiskt innebär en lucka i skyddet av valhemligheten.

I § 64 första stycket säges att, sedan äktamakeförsändelsens ytterkuvert konstaterats vara korrekt, "bryter ordföranden ytterkuvertet". Därefter skall enligt andra stycket i samma paragraf ordföranden lägga ner innerkuvertet i valurnan.

Vad som därefter skall ske med det öppnade ytterkuvertet omförmäles inte i lagen. På detta ytterkuvert finns såväl den röstandes namn som namnet på det vittne som intygar att väljaren egenhändigt undertecknat förklaringen om att iordningställandet av äktamakeförsändelsen tillgått så som lagen föreskriver.

Föreskrifterna i berörda delar är desamma i den kommunala vallagen. Det synes oss inte vara tillfredsställande att vallagarna inte upptar någon regel för hur det efter ytterkuvertets brytande skall förfaras med en handling av den karaktär ytterkuvertet har. Ett tillvägagångssätt, som förefaller oss naturligt, vore att ytterkuvertet, som av den nuvarande lagtexten att döma inte har någon funktion att fylla efter det att det öppnats, omedelbart efter valförrättningens slut förstördes. En annan möjlighet vore måhända att hela äktamakeförsändelsen med obrutet ytterkuvert nedlades i valurnan och i öppnat skick sändes till Konungens befallningshavande på samma sätt som sker med äktamakeförsändelse vid poströstning. En olägenhet med detta senare förfaringssätt är givetvis att antalet oräknade valsedlar som kommer Konungens befallningshavande till handa blir större än som nu är fallet. Ett förstörande av de brutna ytterkuverten redan i anslutning till valförrättningen tycks oss därför från den synpunkten vara att föredraga, om det inte med hänsyn till andra omständigheter befinnes olämpligt.

Under alla omständigheter synes det oss otillfredsställande att avsaknaden av bestämmelser om hur i detta avseende skall förfaras lett till varierande och godtycklig praxis i skilda valdistrikt. En prövning bör därför

ske av möjligheterna att i såväl lagen om val till riksdagen som i den kommunala vallagen införa bestämmelser som reglerar det här åsyftade förhållandet.

Med stöd av vad ovan anförts föreslår vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om en prövning av sättet att i lagen om val till riksdagen och i den kommunala vallagen införa bestämmelser om hur det skall förfaras med ytterkuvert till äktamakeförsändelse, sedan denna avlämnats till valförrättaren.

Stockholm den 24 januari 1963

Sv. Kristiansson

Eric Mossberger
